



زیارت اربعین به همراه اعمال و آداب این روز

بیستم صفر؛ روز اربعین و به قول شیخین (شیخ مفید و شیخ طوسی) روز رجوع حرم (خانواده) امام حسین علیه السلام از شام به مدینه، و روز ورود جابر بن عبد الله انصاری به کربلا برای زیارت امام حسین علیه السلام است، شیخ طوسی در کتاب تهذیب و مصباح از حضرت حسن عسگری علیه السلام روایت کرده: نشانه‌های مؤمن پنج چیز است: پنجاه و یک رکعت نماز گذاردن، که مراد هفده رکعت واجب، و سی و چهار رکعت نافله [مستحب] در هر شب و روز است و زیارت اربعین، و انگشتر به دست راست نمودن، و پیشانی را در سجده بر خاک نهادن، و بلند گفتن «بسم الله الرحمن الرحیم» کیفیت زیارت حضرت امام حسین علیه السلام در روز اربعین به دو صورت رسیده: اول: زیارتی است که شیخ در دو کتاب تهذیب و مصباح از صفوان جمال روایت کرده، که صفوان گفت: مولایم امام صادق علیه السلام درباره زیارت اربعین به من گفت: هنگامی که قسمت قابل توجهی از روز برآمده، بخوان:

السَّلَامُ عَلَىٰ وَلِيِّ اللَّهِ وَ حَبِيبِهِ السَّلَامُ عَلَىٰ خَلِيلِ اللَّهِ وَ نَجِيِّهِ السَّلَامُ عَلَىٰ صَفِيِّ اللَّهِ وَ ابْنِ صَفِيهِ السَّلَامُ عَلَىٰ الْحُسَيْنِ الْمَظْلُومِ الشَّهِيدِ
السَّلَامُ عَلَىٰ أَسِيرِ الْكُرْبَاتِ وَ قَتِيلِ الْعَبْرَاتِ اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُ أَنَّهُ وَلِيُّكَ وَ ابْنُ وَلِيِّكَ وَ صَفِيُّكَ وَ ابْنُ صَفِيِّكَ الْفَائِزُ بِكَرَامَتِكَ أَكْرَمَتُهُ بِالشَّهَادَةِ
وَ حَبْوَتُهُ بِالسَّعَادَةِ وَ اجْتِنِبْتَهُ بِطَيْبِ الْوِلَادَةِ وَ جَعَلْتَهُ سَيِّدًا مِنَ السَّادَةِ وَ قَائِدًا مِنَ الْقَادَةِ وَ ذَائِدًا مِنَ الذَّادَةِ وَ أَعْطَيْتَهُ مَوَارِثَ الْأَنْبِيَاءِ وَ
جَعَلْتَهُ حُجَّةً عَلَىٰ خَلْقِكَ مِنَ الْأَوْصِيَاءِ فَأَعْذِرْ فِي الدُّعَاءِ وَ مَنِّحَ النُّصْحَ وَ نَذِلْ مُهْجَتَهُ فِيكَ لِيَسْتَنْقِذَ عِبَادَكَ مِنَ الْجَهَالَةِ وَ خَيْرَةَ الضَّلَالَةِ وَ
قَدْ تَوَازَرَ عَلَيْهِ مِنْ غَرْنِهِ الدُّنْيَا وَ بَاعَ حَظَّهُ بِالْأَرْدَلِ الْأَذْنَى وَ شَرَىٰ آخِرَتَهُ بِالثَّمَنِ الْأَوْسَى وَ تَعَطَّرَ سِ وَ تَرَدَّى فِي هَوَاهُ وَ أَسْخَطَكَ وَ
أَسْخَطَ نَبِيَّكَ،

سلام بر ولی خدا و حبیبش، سلام بر دوست خدا و نجیبش، سلام بر بنده برگزیده خدا و فرزند برگزیده اش، سلام بر حسین مظلوم شهید، سلام بر آن دچار گرفتاریها و کشته اشکها، خدایا من گواهی می‌دهم که حسین ولی تو و فرزند ولی تو، و فرزند برگزیده

توست حسینی که به کرامت رسیده، او را به شهادت گرامی داشتی، و به خوشبختی اختصاصش دادی، و به پاکی ولادت برگزیدی، و او را آقایی از آقایان، و پیشروی از پیشرویان، و مدافعی از مدافعان حق قرار دادی، و میراثهای پیامبران را به او عطا فرمودی، و او را از میان جانشینان حجت بر بندگانت قرار دادی، و در دعوتش جای عذری باقی نگذاشت، و از خیرخواهی دریغ نورزیدی، و جانش را در راه تو بذل کرد، تا بندگانت را از جهالت و سرگردانی گمراهی برهاند، درحالی که بر علیه او به کمک هم برخاستند، کسانی که دنیا مغرورشان کرد، و بهره واقعی خود را به فرومایه تر و پست تر چیز فروختند و آخرتشان را به کمترین بها به گردونه فروش گذاشتند، تکبر کردند و خود را در دامن هوای نفس انداختند، تو را و پیامبرت را به خشم آوردند،

وَأَطَاعَ مِنْ عِبَادِكَ أَهْلَ الشَّقَاقِ وَ النَّفَاقِ وَ حَمَلَةَ الْأَوْزَارِ الْمُسْتَوْجِبِينَ النَّارِ [لِلنَّارِ] فَبَجَاهَدَهُمْ فِيكَ صَابِرًا مُخْتَسِبًا حَتَّى سَفِكَ فِي طَاعَتِكَ دَمُهُ وَ اسْتَبِيحَ حَرِيمَهُ اللَّهُمَّ فَالْعَنَهُمْ لَعْنًا وَبِيَلَا وَ عَذَّبَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ سَيِّدِ الْأَوْصِيَاءِ أَشْهَدُ أَنَّكَ أَمِينُ اللَّهِ وَ ابْنُ أَمِينِهِ عَشْتٌ سَعِيدًا وَ مَضِيَّتٌ حَمِيدًا وَ مَتَّ فَقِيدًا مَظْلُومًا شَهِيدًا وَ أَشْهَدُ أَنَّ اللَّهَ مُنْجِرٌ مَا وَعَدَكَ وَ مَهْلِكٌ مَنْ خَذَلَكَ وَ مَعَذِّبٌ مَنْ قَتَلَكَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ وَفِيَّتَ بَعْدَ اللَّهِ وَ جَاهِدْتَ فِي سَبِيلِهِ حَتَّى أَنَاكَ الْيَقِينُ فَلَعْنُ اللَّهُ مَنْ قَتَلَكَ وَ لَعْنُ اللَّهِ مَنْ ظَلَمَكَ وَ لَعْنُ اللَّهِ أُمَّهُ سَمِعْتَ بِذَلِكَ فَرَضِيَّتَ بِهِ،

و اطاعت کردند از میان بندگانت، اهل شکاف افکنی و نفاق و بارکشان گناهان سنگین، و سزواران آتش را پس با آنان درباره تو صابرا نه و به حساب تو جهاد کرد، تا در طاعت تو خونس ریخته شد و حریمش مباح گشت خدایا آنان را لعنت کن لعنتی سنگین، و عذابشان کن عذابی دردناک، سلام بر تو ای فرزند رسول خدا، سلام بر تو ای فرزند سرور جانشینان، شهادت می دهم که تو امین خدا و فرزند امین اویی، خوشبخت زیستی، و ستوده درگذشتی، و از دنیا رفتی گم گشته، و مظلوم و شهید، گواهی می دهم که خدا وفاکننده است آنچه را به تو وعده داده، و ناپودکننده کسانی را که از یاریات دریغ ورزیدند، و عذاب کننده کسانی را که تو را کشتند، و گواهی می دهم که تو به عهد خدا وفا کردید و در راهش به جهاد برخاستی تا مرگ فرا رسید، پس خدا لعنت کند کسانی را که تو را کشتند، و به تو ستم کردند، و این جریان را شنیدند و به آن خشنود شدند،

اللَّهُمَّ إِنِّي أَشْهَدُكَ أَنِّي وَلِيُّ لِمَنْ وَالَاهُ وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاهُ بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي يَا ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ أَشْهَدُ أَنَّكَ كُنْتَ نُورًا فِي الْأَصْلَابِ السَّامِيَةِ وَ الْأَرْحَامِ الْمُطَهَّرَةِ [الطَّاهِرَةِ] لَمْ تُنَجَّسْكَ الْبَجَاهِلِيَّةُ بِانْتِجَاسِهَا وَ لَمْ تُلْبَسْكَ الْمُدَاهِمَاتُ مِنْ ثِيَابِهَا وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ مِنْ دَعَائِمِ الدِّينِ وَ أَرْكَانِ الْمُسْلِمِينَ وَ مَعْقِلِ الْمُؤْمِنِينَ وَ أَشْهَدُ أَنَّكَ الْإِمَامُ الْبَرُّ التَّقِيُّ الرَّضِيُّ الزَّكِيُّ الْهَادِي الْمُهْدِي وَ أَشْهَدُ أَنَّ الْأَئِمَّةَ مِنْ وَدِّكَ كَلِمَةُ التَّقْوَى وَ أَعْلَامُ الْهُدَى وَ الْعُرْوَةُ الْوُثْقَى وَ الْحُجَّةُ عَلَى أَهْلِ الدُّنْيَا وَ أَشْهَدُ أَنِّي بِكُمْ مُؤْمِنٌ وَ بِإِيَابِكُمْ مُوقِنٌ بِشَرَائِعِ دِينِي وَ خَوَاتِيمِ عَمَلِي وَ قَلْبِي لِقَلْبِكُمْ سَلِيمٌ وَ أَمْرِي لِأَمْرِكُمْ مُتَّبِعٌ وَ نُصْرَتِي لَكُمْ مُعَدَّةٌ حَتَّى يَأْذَنَ اللَّهُ لَكُمْ فَمَعَكُمْ مَعَكُمْ لَا مَعَ عَدُوِّكُمْ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلَى أَرْوَاحِكُمْ وَ أَجْسَادِكُمْ [أَجْسَامِكُمْ] وَ شَاهِدِكُمْ وَ غَائِبِكُمْ وَ ظَاهِرِكُمْ وَ بَاطِنِكُمْ آمِينَ رَبَّ الْعَالَمِينَ.

خدای من تو را شاهد می گیرم که من دوستم با آنان که او را دوست دارند، و دشمن با آنان که با او دشمنند، پدر و مادرم فدایت ای فرزند رسول خدا، گواهی می دهم که تو در صلب های بلندمرتبه و رحم های پاک نوری بودی، جاهلیت با ناپاکیهایش تو را آلوده نکرد، و از جامه های تیره و تارش به تو نپوشاند، و گواهی می دهم که تو از ستونهای دین، و پایه های مسلمانان، و پناهگاه مردم مؤمنی، و گواهی می دهم که پیشوای نیکو کار، با تقوا، راضی به مقدرات حق، پاکیزه، هدایت کننده، و هدایت شده ای، و گواهی می دهم که امامان از فرزندان، اصل تقوا، و نشانه های

هدایت، و دستگیره محکم، و حجت بر اهل دنیا هستند و گواهی می‌دهم که من به یقین مؤمن به شمایم، و به بازگشتان یقین دارم، براساس قوانین دینم، و عواقب عملم، و قلم با قلبتان در در صلح، و کارم پیرو کارتان، و یاری‌ام برای شما آماده است، تا خدا به شما اجازه دهد، پس با شمایم نه با دشمنانتان، دروهای خدا بر شما، و بر ارواح و پیکرهایتان، و بر حاضر و غایبتان، و بر ظاهر و باطنان، آمین ای پروردگار جهانیان.

ادامه اعمال روز اربعین:

پس دو رکعت نماز می‌خوانی، و به آنچه می‌خواهی دعا می‌کنی و برمی‌گردی. دوم: زیارتی است که از جابر روایت شده، و کیفیت آن چنان است که از عطا|ظاهرا همان عطیه عوفی کوفی همسفر جابر در اربعین برای زیارت حضرت امام حسین علیه السلام است [نقل شده: در روز بیستم ماه صفر با جابر بن عبد الله انصاری بودم، چون به غاضریه رسیدیم در آب فرات غسل کرد، و پیراهن پاکیزه‌ای که با خود داشت پوشیده، آنگاه به من گفت: آیا از بوی خوش چیزی، با تو هست ای عطا؟ گفتم: سعد با من هست، قدری از آن گرفت و بر سر و بدن پاشید، و پابرهنه روانه شد، تا نزد سر مبارک امام حسین علیه السلام ایستاد، و سه مرتبه الله اکبر گفت. پس افتاد و بیهوش شد، چون به هوش آمد شنیدم می‌گفت: «السلام علیکم یا ال‌الله...» که درست همان زیارت نیمه رجب است که قبلان ذکر کردیم، و با آن جز در چند کلمه تفاوت ندارد، که آن هم احتمالاً ناشی از اختلاف نسخه‌هاست، چنان‌که شیخ مرحوم احتمال داده. در هر صورت اگر کسی بخواهد آن را هم بخواند، به زیارت نیمه رجب رجوع کند، و همان را بخواند.

منبع: مفاتیح الجنان

